

Motion

1978/79:2601

av Hans Nyhage m. fl.

med anledning av propositionen 1978/79:180 om läroplan för grundskolan m. m.

Eleverna i dagens skola har mycket ringa bibelkunskap. Enligt 1969 års läroplan för grundskolan skall kristendomsämnet uppta främsta platsen och största delen av ämnet religionskunskap. Bibeln skall stå i centrum vid denna undervisning. Trots detta vet de unga i dag mycket litet om Bibelns innehåll och budskap. Konfirmandlärarna omvittnar ofta hur svårt det är att i undervisningen anknyta till Bibelns innehåll och berättelser.

I SÖ:s förslag till förändring av grundskolans läroplan nämns inte Bibeln som läromedel. Enligt detta förslag skulle ämnet religionskunskap få en ännu mer undanskymd plats i skolan än nu. Kristendomsdelen skulle bli avsevärt försvagad. Detta har mötts med oro bland många föräldrar och lärare för vad det skulle komma att betyda för deras barn och elever. Bibeln har haft och har alljämnt en avgörande betydelse för vårt folk i såväl andligt som kulturellt och socialt avseende. Det skulle vara ödesdigert för den kommande generationen om Bibeln skulle bli en okänd bok. Samkristna skolnämnden har i sitt remissyttrande över förslaget påtalat detta och framhållit bristerna i religionskunskapsämnet samt krävt förbättringar.

I den nu föreliggande propositionen om grundskolans läroplan uttalar föredragande statsråd dess bättre, att särskild tid bör anges för den samhällsorienterande sektorn och att religionskunskap bör ingå i denna. Vidare framhålls att studium såväl av den svenska kristna traditionen med Bibeln i centrum som av andra religiösa traditioner i framtiden måste ges motsvarande utrymme i läroplanen som nu. Statsrådet markerar alltså dels att tiden för undervisningen i religionskunskap inte får minska, dels att Bibeln skall stå i centrum vid undervisningen i kristendom. Det finns anledning att kraftigt understryka detta. Det måste rimligen också innebära att ämnet religionskunskap, liksom övriga orienteringsämnena, erhåller särskilda mål och huvudmoment utöver övergripande mål och huvudmoment för hela ämnesblocket.

Även om denna bestämda markering görs från statsrådets sida, vilket är värdefullt och glädjande, och även om kyrkan och andra organisationer ges möjlighet att medverka vid fria aktiviteter, anser vi likväl att förutsättningarna för att eleverna skall kunna få en fortlöpande bibelundervisning i skolan är ringa. Enligt vår mening bör skolan därför erbjuda en frivillig undervisning i bibelkunskap inom ramen för den timplanebundna undervisningen. På låg- och mellanstadiet bör detta kunna ske genom ett system med s. k. rullande schema, varigenom erforderlig tid i princip erhålls från samtliga övriga

ämnen. Undervisningstiden på dessa stadier maximeras till en veckotimme per årskurs. På högstadiet bör undervisningen i bibelkunskap kunna inordnas i tillvalssystemet.

Med anledning av vad ovan anförts hemställs

- att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna
1. att för ämnet religionskunskap, liksom för övriga orienteringsämnen, fastställs särskilda mål och huvudmoment utöver övergripande mål och huvudmoment för hela ämnesblocket.
 2. att frivillig undervisning i bibelkunskap bör erbjudas eleverna på samtliga stadier inom ramen för den timplanebundna undervisningstiden i enlighet med vad som anförts i motiönen.

Stockholm den 20 april 1979

HANS NYHAGE (m)

GUNNAR OSKARSON (m)

TAGE MAGNUSSON (m)

SVEN ERIC LORENTZON (m)